

Bohoslužby 14.06.2020

On so mnou a ja s Ním

Vzdych: „*Spravodliví, plesajte v Hospodinovi! Statočným pristane chválospev. Oslavujte Hospodina gitarou, hrajte mu na desaťstrunovej harfe! Spievajte mu novú pieseň, krásne a hlasno rozozvučte struny! Hospodinovo slovo je naozaj úprimné a všetky jeho skutky sú pravdivé.*“ Amen (Ž 33,1-4)

Úvodná pieseň: 157 - Haleluja! Chváľme Boha...

Vzdych: „*Oslavujte so mnou Hospodina, spoločne vyvyšujme jeho meno! Hľadal som Hospodina, odpovedal mi, vytrhol ma zo všetkých hrôz.*“ Amen (Ž 34,4-5)

Suma evanjelia: „*Zostaňte vo mne a ja vo vás. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“ (Jn 15,4-5)

Pieseň: 322 - Kto v nádeji sa k Bohu chýli...

Vzdych: „*Bojte sa Hospodina jeho svätí, lebo tým, čo sa ho boja, nič nechýba.*“ (Ž 34,10)

Čítanie z Písma svätého: 1M 39,19-40,8

^{39,19} Jozefov pán ... ²⁰ Jozefa dal chytiť a vrhnúť do žalára medzi kráľovských väzňov. Tak sa Jozef ocitol v žalári. ²¹ Hospodin bol však s Jozefom, zľutoval sa nad ním a u správcu žalára vzbudil k nemu náklonnosť. ²² Správca žalára ustanovil Jozefa za dozorcú nad všetkými väzňami, čo boli v žalári. Jozef dohliadal na všetko, čo sa tam malo urobiť. ²³ Správca žalára nedohliadal na nič, čo mu zveril, lebo Hospodin bol s Jozefom a s úspechom sprevádzal všetko jeho úsilie.

^{40,1} Neskôr sa stalo, že čašník egyptského kráľa a pekár sa prehrešili proti svojmu pánovi, egyptskému kráľovi. ² Faraón sa rozhneval na oboch týchto dvoranov, na hlavného čašníka i na hlavného pekára. ³ Dal ich uväzniť v dome veliteľa telesnej stráže, pri žalári, v ktorom bol uväznený aj Jozef. ⁴ Veliteľ telesnej stráže ich zveril Jozefovi, aby im posluhoval. Nejaký čas zostali vo väzení. ⁵ Obaja väzni, čašník i pekár egyptského kráľa, mali sen. Jednej noci sa každému z nich prislil sen zvláštneho významu. ⁶ Keď k nim ráno prišiel Jozef, videl ich smutných. ⁷ Spýtal sa faraónových dvoranov, ktorí boli s ním uväznení v dome jeho pána: „Prečo ste dnes takí skormútení?“ ⁸ Oni mu odvetili: „Mali sme sen, no nikto nám ho nevie vyložiť.“ Jozef im povedal: „Či výklad snov nepatrí Bohu? Rozpovedzte mi ich!“

Modlime sa:

Chválime Ťa, Pane náš, že dnes tu môžeme byť, v tomto zhromaždení Tvojho ľudu, aby sme Ti predkladali svoje životy a aby sme okriali Tvojím zvestovaným slovom. Ty si naša nádej, na Teba sa obraciame, lebo nechceme zúfať, nechceme blúdiť. Preto u Teba hľadáme zdroj sily, lásky, viery, aby náš život mohol byť nositeľom Tojey slávy.

Vyznávame s pokorou a kajúcim srdcom, že v uplynulom období sme mnoho vecí ťažko znášali: boli sme netrpezliví, nevraživí, nariekali sme bezdôvodne a odovzdali

sme sa nálade okolitého sveta. Odpusť, že sme Ti tým spôsobili hanbu a naše správanie nebolo svedectvom o nádeji vložennej v Teba. Pritom si nás chránil, viedol, pomáhal nám a dal lepšie časy - veru, nezaslúžime si to! Ďakujeme za Tvoju vernosť a ochranu, že si nás zachoval.

Preto prosíme o Tvoje zľutovanie, za obnovu našich srdc a životov. Svojím slovom nás veď a povzbud' k odovzdanému a vernému životu, ktorým slúžime Tebe i svojim blíznym. Priprav teraz naše srdcia pre prijatie Tvojej zvesti. Duchom svojím svätým nám daj nielen počuť, ale aj porozumieť a prijať Tvoje slovo. Tak nás požehnaj v tomto spoločenstve. *Amen*

Pieseň pred kázňou: 320 - Kresťan, ó, nič sa neľakaj...

Text: „Hospodin bol však s Jozefom“ (1M 39,21)

Milí Bratia a milé Sestry! Ako sa správa, ako prežíva rôzne turbulencie života človek, s ktorým je Hospodin? Najpozoruhodnejším príkladom v tejto téme je pravdepodobne Jozef, však o ňom sa viackrát opakovane píše, že **Hospodin bol s ním**. To však nemalo znamenať, že sa mu darilo vždy ideálne - ale že mohlo mu byť hocijako: či bol vysoko, či hlboko, či bol vyvýšený, či ponížený; Hospodinova prítomnosť v jeho živote bola vnímateľná nielen pre Jozefa, ale aj pre jeho okolie, ktoré o živom Bohu nič nevedelo.

„Hospodin bol však s Jozefom“ - to je **istota**, ktorú sám Jozef prežíval; istota, ktorá bola **tajomstvom** jeho pokojného prijímania nečakaných zmien v živote so všetkou svojou ľudskou nespravodlivosťou. Ale musíme dodať, že to nebola jednostranná vec. Jozef to neprežíval tak, ako aj dnes mnohí zmýšľajú, že je to Božia povinnosť, aby bol so mnou. Pre neho On bol takým **základom života**, na ktorý s dôverou staval a ktorý nikdy nespochybnil. I keď to takto citovať nemôžem, nakoľko nie je to napísané, ale určite **platilo**, že nielen Hospodin bol s Jozefom, ale že **aj Jozef bol s Hospodinom**.

A preto sa chcem s vami dnes sústrediť na tento príbeh, aby sme v ňom jasne videli, **ako** sa správa človek, ktorý má takéto obecnstvo s Bohom; **ako** je to vnímateľné v jeho živote a **ako** sa jeho prejavy líšia od správania tých, ktorí sa spoliehajú len na seba. **Aby** nám bol tento príbeh nielen na zahanbenie, ale aj **inšpiráciou** takto vo viere prežívať spoločenstvo s naším Pánom, aby z toho mali požehnanie aj ľudia v našom okolí.

Vieme, že Jozef sa ocitol **nespravodlivo** v žalári pre svoju poctivosť a nie pre nejaký hriech. Ľudsky nemal ani najmenšiu **šancu** dostať sa odtiaľ von. Ani sa s touto témou nezaoberal. Ale **prijal** svoje nové postavenie **taktiež** so slúžiacim a pokorným srdcom, ako vtedy, keď ho jeho bratia predali, alebo keď ho jeho egyptský pán povýšil za domáceho otroka. Tu v žalári slúži podobne. *„Hospodin bol však s Jozefom, zľutoval sa nad ním a u správcu žalára vzbudil k nemu náklonnosť.“* A tak svojou službou plne odbremení žalárnik - vlastne koná všetku prácu namiesto neho.

Slúži takým väzňom, ktorí sa dostali do žalára oprávnene, lebo sa previnili. Teraz sú vo vyšetrovacej väzbe, kým sa o nich nerozhodne. Predsa sa s nimi tam zaobchádza ako s vysoko postavenými ľuďmi, sú obsluhovaní ako páni a Jozef je im podriadený.

Ako sa u Jozefa prejavuje, že Hospodin je s ním? **Nezúfa**, **nepanikári**. **Nezaoberá** sa vlastnou krivdou. **Neprechováva** v sebe voči nikomu horkosť. **Nechystá** sa na pomstu proti bratom. **Neprejavuje** svoju nespokojnosť ani voči žalárnikovi, či čašníkovi alebo pohárnikovi. A tobôž nie voči Hospodinovi. **Nie**. Ale žije ako taký, kto vie, že so všetkým, čo sa mu stane, jeho život je v Božích rukách, a tak je to dobré.

Bratia a Sestry, v tom je **tajomstvo** Jozefa. Totiž, je to celkom mimoriadne, že okrem povinnosti slúžiť kráľovským väzňom, on sa k nim správa aj ľudsky, dnes by sme povedali: **akoby kresťansky**. S empatiou, spolucítením. A tak jedného rána si všimne na ich tvári, že ich niečo trápi.

Čo je vidieť na našej tvári? **Niekedy** sa snažíme zatajiť, že máme problém, ale sa nedá. **Inokedy** neskrývame a chceli by sme, aby si to niekto všimol, avšak márne, aj naši blízki sú nevšímaví. A môžeme si to priblížiť **opačne**: Vidíme, že niekto niečo skrýva a pokúsime sa to z neho dostať. **Alebo** nevšimneme si, či nechceme si všimnúť, že ho niečo trápi, pretože nás nezaujíma, alebo sa s ním nechceme zdržať. Veď keď raz svoj problém porozpráva, už ho nemôžeme len tak nechať v tom, musíme sa mu venovať. A tým si berieme na seba isté bremeno. Je teda oveľa pohodlnejšie nič si nevšimnúť.

Jozef takto nezmýšľa, i keby právom mohol. Napriek tomu, že je iba otrok a podriadený, **všimne si**, že títo dvaja sa správajú dnes inakšie, že ich niečo trápi. A že ho to aj **zaujíma**, dokonca sa aj spýta - to je **to viacej**, čo vyplýva z toho, že je s ním Hospodin a on s Hospodinom. **Nie je** mu ľahostajný človek vedľa neho a **nehovorí**, že čo ma do toho. Tento Jozefov **záujem** nepochádza ani zo zvedavosti, ani z vypočítavosti a ani zo zlomyseľnosti, ale **z empatie**, ktorá **vidí** v tom druhom človeku blížneho. A on sa vie láskavo prikloniť k blížnemu.

Bratia a Sestry, koľko ľudí je okolo nás, ktorí hovoria, že *nemám človeka, nikto si ma nevšíma, nikomu nenapadne sa mi venovať, ľudia sú sebeckí, zlomyseľní, nestarajú sa o druhého...* Hľa, faraónov čašník a pohárnik majú vedľa seba človeka, ktorý je na tom **horšie** ako oni. A predsa mu neide o to, aby svoju krivdu na nich odbil, nie je škodoradostný, ale vnímavý a jeho otázka je úprimná: **Prečo ste dnes takí skormútení? Dnes, pretože predtým ste takí neboli.**

Tento záujem je tak presvedčivo **úprimný**, že obaja sa mu prekvapivo zveria so svojím problémom: „*Mali sme sen, no nikto nám ho nevie vyložiť.*“ Je zrejmé teda, že už podnikli možné **kroky** pre získanie výkladu, ale márne. *Jozef im povedal: „Či výklad snov nepatrí Bohu? Rozpovedzte mi ich!“* A potom aj podrobne vyrozprávajú Jozefovi, čo ich trápi.

Nebudeme sa venovať snom týchto ľudí, ani významu snov v tej dobe. Podstatné je pre nás, že Jozef berie ich problém stopercentne vážne. A využije

situáciu aj na to, aby im svedčil o svojom Bohu, ako o jedinom, kto im vie pomôcť. A to takým spôsobom, ktorý je prijateľný aj pre tých, ktorí Ho nepoznajú.

Bratia a Sestry, v rámci tohoto príbehu sa naskytá aj otázka: ako svedčiť o Bohu pred tými, ktorí Ho nepoznajú, v Neho neveria, s Ním nič nemajú? Ako im hovoriť o našom Pánovi tak, aby ich to neodradilo, nepohoršilo, aby sa neodvrátili alebo nezosmiešňovali, neznevažovali Toho, kto je pre nás skutočne Pánom? A tiež aby sme neznechutili kresťanstvo a život vo viere svojím zlým prístupom a získali si tak nepriateľov. Ako sa odvolávať, ako poukazovať na Hospodina?

Určite nie len slovami. Určite naše slová majú byť potvrdzované naším životom, overené naším správaním, naším empatickým prístupom - proste láskou k tým, ktorí sú ako napr. tu v príbehu skormútení... Ale treba svedčiť aj vhodnými slovami. Ako vidíme, Jozef s nimi hovorí takým spôsobom, že **ich priťahuje** k Bohu; naznačuje im, že Hospodin o nich vie, to On k nim prišiel a prehovoril. Teda vidíme, že nezaobchádza s nimi ako takými, ktorí sú vylúčení z Božieho záujmu, a nesúdi ich, ale má pre nich pochopenie.

Je to dôležité vidieť preto, lebo je naším veľkým pokušením **súdenie**, ktorým **nielen** že sa miešame do Božích kompetencií, **ale** sa chceme zdať spravodlivejšími než On, ktorý vie veľkoryso odpúšťať. A takýto povýšenecký prístup sa ani nemôže stretnúť s otvorenosťou a pochopením. Tu si slová a skutky protirečia.

Vidíme, že Jozef sa úprimne zaujíma o dôvod zarmútenia čašníka a pekára. Úprimne vyloží aj zmysel ich snov - verne im tlmočí aj dobrú aj zlú správu. Označiť dobrú správu je dobré - ale tej zlej sa vyhýbame, alebo aspoň ju maskujeme, aby tak zle nevyzerala. Nevyberať, neprekrúcať, nezatajovať, ale - ako bol Jozef - byť dôveryhodným tlmočníkom. Túto zodpovednosť by bolo dobré tiež sa od neho naučiť.

Jozef obstojí v ťažkých životných situáciách a zvláda ich, pretože je s ním Hospodin a on je v obecenstve so živým Bohom. Dokonca dá sa povedať, že v Jozefovi môžeme pozorovať ježišovské črty: aj Pán Ježiš bol neoblomný - avšak vytrval vo svojom poslaní; bol nezničiteľný - veď vstal aj z mŕtvych, nesústredil sa na seba - ani na kríži nemyslel na seba; poznal a vykladal Božie tajomstvá - tajomstvo spasenia; odolal pokušeniam a v Ňom sa dostalo požehnanie všetkým pokoleniam sveta. V Ňom je s nami Boh - Immanuel. Aby sme aj my boli a zostali s Ním, to je dnešná výzva slova Božieho: „*Zostaňte vo mne a ja vo vás*“ - hovorí Pán Ježiš svojim učeníkom.

Hospodin bol s Jozefom a Jozef sa stal všade požehnaním. Byť darom pre druhých, byť im požehnaním, obohacovať život druhých a nastaviť ich smerom k živému Bohu - aké je to vzácne poslanie. Nestojí však na základe ľudského rozhodnutia či snaženia. Ale na poslušnosti, na bytí v obecenstve s Ním... „*bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“

Bratia a Sestry, túto výzvu a príklad si vezmime so sebou, že najväčšou oporou pre náš život je obecenstvo s Pánom. K tomu nás učil tiež Ježiš Kristus, aj vlastným príkladom, aj svojím slovom. On tiež prežíval všetky skúsenosti a utrpenia v Jeho prítomnosti. A čím väčší bol útok proti Nemu, tým viacej sa odovzdal nebeskému Otcovi.

Vedzme, že On dobre vie, aké zápasy, pokušenia, krivdy, sklamaná a pochybnosti prežívame. Verme však, že On je s nami, a On je nepremožiteľný. Jeho vernosť nás vie podržať a vyslobodiť. Zostaňme teda v Ňom a s Ním aj my. A hľadme nie na problémy, ale na Neho. *Amen*

Modlime sa:

Ďakujeme Ti, Pane náš, že si môžeme uvedomiť, akú veľkú istotu znamená pre náš život, že si s nami a s Tvojou prítomnosťou môžeme počítať za každých okolností. Ďakujeme, že si verný a náš život spravuješ najlepšie. I dnes nás voláš, aby sme sa v tomto obecenstve potvrdili. Veru, vyznávame, že nie vždy nám to ide. Odpusť keď zabúdame, pochybujeme, zneistene tápeme a hľadáme, čoho by sme sa chytili. Odpusť, že nás vyľakajú zlé správy a strašia nebezpečenstvá. A vôbec, že sa príliš točíme len okolo seba a okolo svojich.

Ďakujeme za výzvu, aby sme si všimli tých, ktorí nás potrebujú: ku ktorým máme byť prívetiví a empatickí, pre ktorých máme byť tým postrádaným človekom. Kiežby z nášho správania mohli rozpoznať Tvoju prítomnosť v našom živote! Kiežby sme vedeli svedčiť o Tebe tak vierohodne, že by to bolo pre mnohých pozvaním k Tebe! Pomôž nám teda, aby si nielen Ty bol s nami, ale aj my sme žili s Tebou, v Tvojej prítomnosti, Aby naša tvár nebola skormútená, ale odzrkadľovala Tvoje črty, Tvoju krásu.

Pane Ježišu, prinášame Ti naše spoločné prosby za náš zbor, za Tvoj ľud na tomto svete a na tomto mieste, ako aj za spoločnosť, v ktorej žijeme. Prinášame Ti aj naše osobné modlitby, v ktorých chceme zložiť do Tvojich rúk svoje bremená a všetko, čo by nás mohlo odlúčiť od Teba. Prosíme aj za naše rodiny, za našich blízkych aj blížnych; ochraňuj a lieč nemocných, potešuj zarmútených a srdcom skrúsených, všetkých nás obohacuj svojím slovom a svojou blízkosťou. Zostaň s nami a my nech zostaneme s Tebou. Pre Tvoju vernosť prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie: „Zachovávaj bezúhonnosť a dbaj o úprimnosť, lebo budúcnosť patrí pokojamilovnímu“. *Amen* (Ž 37,37)

Záverečná pieseň: 253 - Budže so mnou, Pane, buď so mnou vždy...